

چگونه توانستم مشکل کم رویی س.ز دانش آموز پایه دوم دبستان دخترانه ی شهید علی رضایی در سال تحصیلی ۱۴۰۰-۱۳۹۹ را بهبود بخشم؟

طیبه یگانه

کارشناسی دبیری زبان و ادبیات فارسی آموزش پرورش ناحیه ۲ بندر عباس، دبستان هیئت امنایی دخترانه شهید علی رضایی،

معصومه شمسایی

کارشناس آموزش ابتدایی، آموزش پرورش ناحیه ۲ بندر عباس، دبستان هیئت امنایی دخترانه شهید علی

چکیده

گوشه گیری و انزوا یکی از مهم ترین مشکلات دانش آموزان در جوامع کنونی است. از نظر روان شناسی به حالتی که کودکان دائما ترجیح می دهد فعالیت های خود را به تنهایی و بدون حضور دیگران انجام دهد گوشه گیری گفته می شود. دانش آموزان گوشه گیر ترجیح می دهد که به تنهایی بازی کند، کم تر در جمع حضور پیدا می کند و می توان علائمی از اختلالات کم رویی و خجالتی بودن را در آنان مشاهده کرد چرا که این موارد کاملا با یکدیگر در ارتباط هستند. در سنین ابتدایی زندگی یعنی بین سن یک تا دو سال عمدتا والدین شخصیت کودک را شکل می دهند اما از این سن به بعد کودک است که در تعامل با دیگران و بازی با هم سن و سالان خود موارد زیادی رایج گرفته و می آموزد. گوشه گیری در کودکان در دسته های گوناگونی قرار می گیرد. ممکن است کودک گوشه گیر در نتیجه کم رویی کودک به وجود بیاید یعنی یک کودک به دلیل کم رویی تمایلی برای برقراری ارتباط با دیگران به خصوص فرد غریبه نداشته و از آن گریزان است که بسیاری از گوشه گیری های در کودکان همین دلیل مشکل را دارند، در این پژوهش ضمن بررسی مشکلات رفتاری گوشه گیری و انزوا در دانش آموزان به بررسی عوامل گوشه گیری و انزوا در دانش آموزان، نقش معلم در گوشه گیری دانش آموز و سپس نتایجی با این عنوان که اجتناب از اشتباهات تربیتی؛ اصلاح پیوند عاطفی ناامن (تغییر ساختار فکری، احساسی و ادراکی)؛ تقویت اعتماد به نفس کودک و آموزش مهارتهای اجتماعی، حل مسئله و برخورد با مشکلات از جمله راههای برخورد با گوشه گیری و انزوا در دانش آموزان است.

واژگان کلیدی: مشکلات رفتاری، گوشه گیری، انزوا، دانش آموزان

مقدمه

در هر جامعه درصد قابل توجهی از کودکان، نوجوانان و بزرگسالان بدون آن که تمایلی داشته باشند، ناخواسته خودشان را در حصارای از کمرویی محبوس و زندانی می کنند و شخصیت واقعی و قابلیت های ارزشمند ایشان در پس توده ای از ابرهای تیره ی کمرویی، ناشناخته می ماند. چه بسیار دانش آموزان و دانشجویان هوشمند و خلاق که در مدارس و دانشگاه ها فقط به دلیل کمرویی و معلولیت اجتماعی، همواره از نظر پیشرفت تحصیلی و قدرت خلاقیت و نوآوری نمره ی کمتری از همسالان عادی خود عایدشان می شود؛ چرا که کمرویی